

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Anul XV nr. 3820

4 pagini

20 bani

Duminică

20 ianuarie 1957

Trăiască Frontul Democrației Populare!
Trăiască Partidul Muncitoresc Român în
frunte cu Comitetul său Central!
Trăiască scumpa noastră patrie, Republica
Populară Română!

MANIFESTUL

Consiliului Central al Frontului Democrației Populare

Cetățeni și cetățene.

La 3 februarie 1957 sînteli chemați să alegeți pe noii deputați ai Marii Adunări Naționale dintre cei mai buni, mai desținuți și mai reprezentativi ai poporului nostru. Marea Adunare Națională, organul suprem al puterii de stat, trebuie să înfrunghie creșterea unității politice-morale a poporului muncitor din Republica Populară Română.

Partidul Muncitoresc Român, Uniunea Tineretului Muncitor, sindicatele, Comitetul Femeilor Democrite, organizațiile obștești, cooperatiste, culturale și științifice se prezintă și la aceste alegeri în cadrul Frontului Democrației Populare, baza cea mai largă pentru afirmarea cetățenească a tuturor oamenilor muncii din patria noastră.

Cetățeni și cetățene,

Pe răboiul celor 4 ani care au trecut de la ultimele alegeri, poporul român a înscris un sir de izbiri pe care nimeni — nici chiar dușmanii — nu îndrăzneau a le tăgădui. Am făcut în acest timp încă un pas însemnat pe calea construirii socialismului, lăsînd și mai mult în urmă trecutul negru, greu de apăsare și de umilită, — trecutul robiei moșierilor și al exploatareii capitaliste.

Burghezia și moșierimea sorțiră României să rămîna o țară „eminamente agricolă” — o simplă anexă agrară și o piață de desținare pentru marile state capitaliste.

Regimul democrat-popular a reușit la scurt timp să transforme România într-o țară industrială-agrară. An după an, industrializarea a schimbat fața țării. Regiuni întregi, odinioară la amorie, au ajuns astăzi centre clocotitoare de viață. A sporit numărul celor ocupați în industrie. Pe hărțile țării au apărut orașe noi. Peste 100 fabrici și uzine au fost ridicate în ultimii 4 ani și sute de întreprinderi au fost înființate cu uluitoare modernitate.

Prin munca însoțită de o clasă noastră muncitoare au fost îndeplinite în industrie sarcinile primului plan cincinal. Trecîndu-se cu avînt sporit la înființarea celui de-al doilea plan cincinal, industria grefă, beneficia progresei tuturor ramurilor economiei naționale, a continuat să se dezvolte. Față de 1938, producerea așază de peste două ori mai mult cărbune, de patru ori și jumătate mai mult fontă și aproape de trei ori mai mult oțel și laminat. Fabricăm tot mai multe mașini și unelte, iar produsele industriei românești își află căutare pînă în țări depărtate.

Politica de exploatare nemiloasă a bogățiilor țării, dusă de burghezia română în cîră și cu trusierele imperialiste, a făcut ca la sfîrșitul războiului producția de petrol să scadă catastrofal pînă la 4 milioane tone. Astăzi, industria noastră petrolieră produce aproape 11 milioane tone.

Electricitatea a înscris noi progrese. Măsurile stau cele peste 20 hidro și termocentrale ridicate în ultimii ani: la Singurești de Pădure și la Păroșeni, la Miorișeni și la Dolcești, la Ovidiu II și pe alte meleaguri ale țării. Lucrările marilor hidrocentrale „V. I. Lenin” de la Bicoș înlocuiesc — cheșărie că foarte curînd fața Moldovei se va schimba și mai mult.

Industria producătoare de bunuri de larg consum a crescut neîntreșit în ultimii ani. Față de 1938, se fabrică în țară de trei ori mai multe țesături, se produc de cinci ori mai multe preparate și conserve de carne, de trei ori mai multe ulaturi, de aproape două ori mai mult zahăr și grăsimi. Toate acestea reprezintă un progres însemnat, dar încă neîndeștător, fiindcă necontenit creșe cerințele celor ce muncesc la orașe și sate.

Este știut că un trai îmbelșugat, o viață mai bună nu se pot fiu decît pe temelia unei industrii puternice. Tocmai de aceea, industrializarea țării a devenit cauza întregului nostru popor muncitor.

Cetățeni și cetățene,

Prin lupta dusă în alianță cu clasa muncitoare și sub conducerea ei, țărănimea a scăpat de biciul moșierului și arendașului, de robia la clocoi și cămărtari. Unmasi celor 11.000 de țărani ucisi în 1907 și ai tuturor celor care, de-a lungul vremii, au cerut pămînt și dreptate socială, au ajuns astăzi stăpîni pe pămîntul pe care-l muncesc.

Statul democrat-popular sprijină necontenit țărănimea muncitoare, ajutînd-o să sporască producția agricolă și să-și îmbunătățească traiul. Agricultură noastră, odinioară altă de inopartă, este astăzi tot mai mult înzestrată cu mijloace mecanizate. Numai în ultimii 4 ani au fost puse la îndemîna țărănimii muncitoare ca, 10.000 tractoare, 6.000 semănătoare, 5.000 secerătoare, 5.000 batoze și combine și alte unelte agricole.

În acești 4 ani cîți au trecut de la ultimele alegeri, din ce în ce mai mulți țărani muncitori s-au încredințat că drumul cel mai bun spre belșug și bună stare este cel arătat de partidului clasei muncitoare: drumul unitii liber consimțite în întovășiri, cooperative agricole de producție și gospodării colective, drumul socialismului. Între 1952 și 1956 s-a dublat numărul întovășirilor și al gospodăriilor agricole colective și au ajuns astăzi aproape complet cooperatizate.

Recentele hotărîri ale Plenarei Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, împreună cu celelalte măsuri luate de partid și guvern, vor întări și mai mult frăția între muncitorii de pe orașe și cei din fabrici și uzine.

Desființarea celor obligatorii și noua așezare a relațiilor de schimb între oraș și sat vor aduce mari foloase țărănimii; totodată va îmbunătăți aprovizionarea industriei cu materii prime și a populației orașelor cu produse alimentare. Cu perspectiva de a-și spori simțitor veniturile, țărănimea va lucra ogoarele cu și mai mare trăgere de inimă, în folosul ei și al întregii țări.

Cetățeni și cetățene,

Grija de căpetenie a regimului democrat-popular este omul cu nevoile sale. Cu toate marile greutăți înfruntate și fără a ocoli linia, se mai dăruie încă e lîmpede că în acești 4 ani s-au făcut pasi înfrînți pe drumul unei continuu îmbunătățiri a traiului oamenilor muncii. A fost desființat sistemul de aprovizionare cu cartele, rămasă a anilor de război; s-a îmbunătățit aprovizionarea cu pine, carne și alte alimente de prima trebuință, cu încălzirea și încălzirea. A crescut simțitor consumul populației. Valoarea mărfurilor vindute populației în 1956, prin comerțul socialist, a întrecut de peste două ori valoarea mărfurilor vindute în 1950.

În anul 1956 s-au îmbunătățit salariile mai multor categorii de muncitori: ale inginerilor, tehnicienilor și funcționarilor din întreprinderile industriale, de construcții și transporturi; ale învățătorilor și ale medicilor; ale lucrătorilor din comerțul de stat. S-au sporit salariile și pensile mici; s-a acordat alocația de stat pentru copii. Hotărîrile Plenarei C.C. al P.M.R. din decembrie 1956 prevăd noi măsuri pentru a spori cîștigurile tuturor categoriilor de muncitori.

Asistența medicală e gratuită. Fabricăm în țară penicilină și alte medicamente. În anii dinainte de război ne bucuram de o trișă falimă: eram țara cu cea mai mare mortalitate infantilă din Europa. Astăzi ne numărăm printre țările cu o mortalitate infantilă scăzută. În orașele și satele noastre există numeroase spitale, policlinici, dispensare, case de naștere, creșe, cîmîne. În anii primului plan cincinal, peste 2 milioane de oameni ai muncii au fost trimiși la odihnă în stațiuni balneo-climaterice pe socotale asigurărilor sociale.

Cit de mult se deosebește viața de astăzi a muncitorilor noștri de suferințele vremurilor trecute! De la șomaj și curbe de sacrificiu, de la carcerile trecutului fascișt și pînă la asigurarea dreptului la muncă și la odihnă, la concediile plătite și la stațiunile balneo-climaterice în care sînt de mil de muncitori în secolul anului sîmbătoare, — iată numai cîteva din roadele revoluției populare socialiste petrecute în țara noastră în ultimii 12 ani.

Viața țărănimii s-a schimbat și ea. Tărănii se hrănesc mai bine și e îmbogățită mai omenește. Sîndătează lui e ocrotit; au fost stîrpiți acele boli care, la noi, secerau anuși mi și mi de vieți. Acolo unde odinioară plîșia doar opoșul, a putras lumina electrică. Între 1952—1956 au fost electrificate aproape 1.000 de sate.

O eucerire de sprijin a poporului nostru este lichidarea în acești 4 ani a unei din cele mai rușinoase moșteniri ale trecutului: analfabetismul. Au fost deschise numeroase școli de toate gradele și institute de învățămînt superior. Dacă în 1938 erau numai 26.000 studenți, astăzi în universitățile noastre învăță peste 60.000 studenți, din care mai bine de jumătate primesc burse din partea statului. În ultimii ani, bursele au fost marite și s-a îmbunătățit situația căminelor și a cantinelor studențesști.

Inteligența noastră, disprețuită de regimul burghezo-moșieresc, se bucură astăzi de încrederea și de sprijinul regimului democrat-popular; avînd toate condițiile sere a-și pune întreaga ei capacitate de creație în slujba poporului și a marilor idealuri ale socialismului. Lucrările oamenilor noștri de știință și operele marilor noștri scriitori sînt astăzi cunoscute și prețuite în zeci de țări, mărturie a contribuției noastre la patrimoniul culturii universale.

Numeroase instituii de cultură au luat ființă în acești patru ani, printre care „Casa Științei”, Teatrul de Operă și Balet, Studiourile cinematografice de la Buftea ș. a. A fost construit complexul sportiv „23 August” din București. A intrat de curînd în funcțiune prima stație de televiziune.

La momentul de față țara noastră numără 42 teatre, 11 filarmonii, 4 teatre de operă, 12.000 cămine culturale, peste 40.000 de biblioteci și aproape 50.000 formații artistice de amatori. Cinematografia și radiodifuzarea cu cuprîns tot mai numeroase sate. Tîrășul cărților tipărite în 1956 a depășit cifra de 15 milioane exemplare. Cultura a devenit într-adevăr un bun al maselor lumina și pîrînde în cele mai îndepărtate colțuri ale țării, așezîndu-se în calea și înăpăoșare sub care a fost ținut poporul vecuiri de-a rîndul. Revoluția culturală este ea însăși o mărșare a vieții noi ce înflorește astăzi preluatului în patria noastră.

Cetățeni și cetățene,

La temelia statului democrat-popular stă alianța frătească dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, stau marile drepturi și libertăți cucerite de popor, ca urmare a eliberării patriei de sub jugul fascist și a înăpăoșării monarhiei care așază amar de ani ne-a lăsat și ne-a sărăcit. În Republica noastră floare și independența, oamenii muncii se bucură de drepturi egale necunoscute în trecut și, însoțite de același ideal, își făuresc prin munca lor viitorul.

În Republica Populară Română toți cetățenii au dreptul de a alege și de a fi aleși. Exercițarea dreptului de vot este o onoare și o datorie.

Democrația socialistă asigură maselor celor mai largi ale poporului participarea activă la conducerea treburilor obștești. Ea se deosebește profund de falsa democrație a lumii burgheze. În multe țări capitaliste, drepturile și libertățile a numeroase categorii de oameni ai muncii sînt încălece și hățioșite. Legăturile pasiste și abuzurile administrative înlocuite de la practica votului milioane de oameni, iar cei care pot toși vota nu au de ales decît între unul sau altul dintre reprezentanții claselor exploatare. În Republica noastră populația candidații F.D.P. sînt fi ai poporului, activitatea lor e bine cunoscută de cei chemați să-l voteze, candidaturile lor au fost larg dezbătute de către alegători. Ei se bucură de încrederea alegătorilor: cauza lor cea mai scumpă e cauza poporului.

Democrația burgheză, sub demagogia frazeologie despre libertate, ascunde drepturile neîmplinite ale capitaliștilor și moșierilor de a exploata și jefui muncitorii și țărănii. Democrația socialistă înseamnă democrație pentru cei mulți, înseamnă libertate și drepturi egale pentru întregul popor.

Democrația socialistă apără cuceririle poporului, apără libertatea și independența țării împotriva dușmanilor ei dinăuntru și de peste granițe. Statul democrat-popular va veghea cu grija sporită la respectarea strictă a Constituției și a legilor țării, întărînd legalitatea, socialistă și iustitia populară, statul nostru apără drepturile și interesele oamenilor muncii.

Politica regimului democrat-popular a înăpăoșat pentru todeauna sălbătiea asupra națională. Naționalitățile conlocuitoare se bucură astăzi de aceleași drepturi ca și poporul român. Pe teritoriul locuit de populația compactă maghiară se culeasă a fost creată Regiunea Autonomă Maghiară, care are o conducere autonomă, aleasă de populația locală. Această regiune, exploatăată în trecut de către capitaliștii unguri și romîni, cunoaște astăzi o adevărată înflorire economică și culturală. Politica de egalitate în drepturi între poporul român și naționalitățile conlocuitoare a devenit o politică de stat. Oricine ar încerca să încalce acest principiu de bază al regimului nostru se va lovi de legea statului democrat-popular, care condamnă cu asprime orice manifestare de sovînism. Oamenii muncii maghiari, germani, sîrbi și de altă naționalitate lucrează cot la cot cu oamenii muncii romîni, pentru construirea socialismului în patria noastră comună, Republica Populară Română. Ei luptă pentru continua înăpăoșare a frăției între poporul român și naționalitățile conlocuitoare.

Femele, ținute în trecut într-o rușinoasă înăpăoșare socială, au astăzi aceleași drepturi ca și bărbații și participă cu tot mai multă însoțire la viața politică, economică și culturală a Romîniei. Peste 35.000 de femei sînt astăzi deputate în sfaturile populare, peste 1.800 femei fac parte din comitetele de conducere ale gospodăriilor colective, zeci de femei conduc întreprinderi și instituii sau desășoare o activitate științifică și culturală. În fabrici ca și pe orașe, în anșurul de stat, ca și în învățămînt, în domeniul ocrotirii sănății populației, în laboratoare, ca și în instituii, pretutindeni femeile au astăzi condiții egale pentru ca marea lor forță creatoare și talentul lor gospodăresc să fie valorificate în construirea vietii noi socialiste.

Cele mai largi și mai luminoase perspective stau în fața tineretului nostru. Schimbul de mine e înconjurat de grija părintească a întregului popor. Soarta tineretului nostru se deosebește profund de soarta tineretului din țările capitaliste. În Republica Populară Română tineretul nu mai este o masă de manevră a partidelor reacționare, nu mai este curme de tun pentru realizarea planurilor războinice ale burgheziei; el muncetește astăzi pentru propriile sale interese, pentru binele patriei și al întregului popor. Ca pîlcioată în trecut, tineretul din țara noastră are astăzi mijloace să învețe, să se pregătească femeile pentru viață, să-și însușească știința și cultura. Tineretul nostru își sint deschise toate porțile spre a consacra întreaga energie creatoare înforțării patriei.

În anii care au trecut de la ultimele alegeri pînă astăzi, s-a consolidat și mai mult statul nostru de democrație populară. Sfaturile populare, organe ale puterii de stat, au căpătat în ultimii ani o experiență bogată în rezolvarea treburilor obștești. Cel aproape 140.000 deputați în sfaturile populare și activul larg de sute de mil de oameni, creat în lora sfaturilor populare, sint o expresie vie a participării nemiloșice la con-

ducerea statului a maselor largi — izvorul puterii de neînving a statului democrat-popular.

Măsurile luate în vederea lărgirii atribuțiilor și posibilităților economice ale sfaturilor populare vor duce la o înăpăoșare a răspunderii acestora, la propășirea economică a regiunii, orașului sau comunei, precum și la o mai bună aprovizionare a oamenilor muncii. Prin creșterea inițiativei și a spiritului gospodăresc, sfaturile populare vor putea acționa tot mai rodnic pentru a soluționa cu forțe locale problemele economice, gospodărești, edilitare și social-culturale. Simplificarea aparatului de stat, lăfînirea și continua lui adaptare la cerințele cetățenilor vor contribui tot mai mult la lichidarea birocratismului, la rezolvarea mai operativă și mai competentă a feluritelor treburi obștești.

Marea Adunare Națională, care are un rol însemnat în viața statului nostru, își va îmbunătăți activitatea ei legislativă. În sesiunile Marii Adunări Naționale vor fi dezbătute problemele fundamentale ale politicii interne și externe; conducătorii diferitelor departamente vor face dări de seamă și vor răspunde la întrebările ce le vor fi adresate de către deputați.

Poporul român, înăpăoșat cu toate naționalitățile conlocuitoare, luptă cu vigilență și hotărîre împotriva oricăror încercări ale dușmanului de clasă și ale spîrșinilor lui de peste hotare de a submina puterea muncitorilor și țărănilor. Toți cetățenii patriei noastre, devotuli cauzei construirii socialismului și opărății păcii, sint pe deplin conștienți de datoria lor sînt de a înăpăoșa prin toate mijloacele statul democrat-popular.

Cetățeni și cetățene,

În acești patru ani a crescut mult prestigiul țării noastre peste hotare. Guvernul Republicii Populare Romine duce o credincioasă și neabătută politică de pace, expresie a celor mai profunde năzuințe ale poporului.

La baza politicii externe a Romîniei stă prietenia tot mai puternică cu marea Uniune Sovietică, cu China populară și cu celelalte țări socialiste. Relațiile de tip nou dintre aceste țări, relații de neînchipuit între țări capitaliste, se întemeiază pe principii depline egalități în drepturi, ai respectării inviolabilității teritoriale, ai independenței și suveranității de a-și ai neamnestecului în treburile interne. Aceste principii au fost afirmate din nou cu ocazia receselor tratative dintre România și Uniunea Sovietică, prietenia încercată și de noile a poporului nostru.

Unitatea de nezdruclănat dintre țările lagărului socialist în frunte cu U.R.S.S. constituie o garanție a securității și independenței acestor țări, o forță în stare să dea o ripostă năimicitoare oricărui agresor.

În anul 1956 au fost restabilite relațiile de prietenie și colaborare cu R.P.F. Iugoslavia — exoresie a dorințelor celor două popoare ale noastre de a trăi în bună vecinătate, de a întări necontenit prietenia și colaborarea dintre ele, în interesul păcii și al socialismului.

Relațiile dintre țările socialiste dau acestor țări posibilitatea să facă schimb de experiență și să colaboreze frătește în scopul dezvoltării și înăpăoșării lor economice și culturale, în scopul ridicării nivelului de trai al popoarelor respective.

Statul român întreprinde legături comerciale și culturale cu 70 de țări și dorim să lărgim aceste schimburi tot mai mult. În anul care a trecut, țara noastră a fost primită în Organizația Națiunilor Unite, la care țării luămuri participă activ.

La politica sa externă, R. P. Romîna se pronunță cu hotărîre pentru prietenia și colaborare cu toate popoarele lumii, pentru coexistența pașnică. Nu rîvnim la bunul amănunț, dar nici nu vom îngădui cultu să se amestece în treburile noastre. Sistem încredințat că orice neînțelegeri internaționale și poate gati o soluție pașnică, pe calea tratativelor.

Poporul român, popor pașnic a condamnat și va condamna întotdeauna orice agresiune imperialistă, orînde s-ar produce, și va fi totdeauna alături de toate popoarele care luptă pentru libertate și independență națională, pentru coexistență pașnică, pentru pace.

Poporul nostru consideră că reducerea armamentelor și forțelor armate ale statelor și interzicerea unor genuri de arme năimicitoare constituie măsuri care ar contribui la crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa și ar corespunde intereselor tuturor popoarelor lumii. În acest spirit țara noastră a susținut propunerile Uniunii Sovietice privitoare la slăbirea încredințării internaționale, la dezarmare și la interzicerea armelor de exterminare în masă. Credințioși acestei politici, am redus forțele noastre armate cu 60.000 de oameni.

Cuceririle imperialiste războinice n-au renunțat însă la activitatea lor subversivă îndreptată împotriva țărănii socialiste și caștă să aducă din nou lumea la „război rece”. Această o îndăvădese că agresiunea imperialistă împotriva Egiptului, cîi și actiunile cercurilor imperialiste în Ungaria. Alina vreme cî cercurile războinice ale puterilor imperialiste refuză să meargă pe drumul dezarmării și ai soluționării pașnice a neînțelegerilor dintre state și caștă să se amestece în treburile interne ale altor țări, nu se poate fi îngăduia nici o slăbire a vigilenței. Poporul român vede în Tratatul de la Varșovia o cheșărie a păcii și securității în Europa și o garanție împotriva oricărei uneliri îndreptată contra independenței noastre naționale și a regimului nostru democrat-popular.

Partidul și guvernul acordă o atenție permanentă întăririi capacității de apărare a țării. Armata noastră populară, bine înzestrată și înzestrată cu armament modern, este devotată trup și suflet intereselor poporului muncitor, este pază de nădejde a cuceririlor noastre socialiste, a libertății și independenței Republicii Populare Romine.

Cetățeni și cetățene,

Să ne amînăm care era înăpăoșarea țării noastre acum 12 ani. Ne aflăm la capătul unui război dăunător de pe urma căruia România, înăpăoșată la carul fascismului, rămasese sărăcită și ruinată. Era punctul culminant al unei politici antinaționale și antipopulare, care ne transformase țara într-o semicolonie înăpăoșată imperialismului.

Moștenirea era cumplită. Grele erau sarcinile care stăteau în fața clasei muncitoare, a întregului popor. Nu putîm erau glăsurile celor care ne credeau că vom putea birui greutățile.

Și iată că astăzi, poporul a devenit stăpîn în țara sa, stăpîn pe bogățiile ei și pe rodul muncii sale. Fața țării e alta: dintr-o țară înăpăoșată și vîlăguită de exploatare, am devenit o țară înăpăoșată cu urșase perspective de progres.

Alina de oameni din țara noastră văd astăzi alina lumea și miez alții viață decît în trecut. Din Tara Moșierilor sau din Delta Dunării, de pe Valea Jiului, din Secuime sau din Lunca Siretului, mulora li s-a schimbat rînduiala de toate zilele: au rupt cu trecutul de sîcacie și obidă și au început să cunoască o viață nouă.

Partidul clasei muncitoare, în fruntea tuturor forțelor democratice și patriotice, a condus poporul nostru în bătălia cu moștenirea grea a trecutului. Partidul Muncitoresc Român este lora îndrumătoare și mobilizatoare în lupta pentru înăpăoșare unei vieți noi, înforțoare, pentru socialism. Victoriile noastre sînt cheșărie de unitate întregului popor în jurul partidului și guvernului. Tot mai mult se întărește legătura, țesută prin mil de fire, dintre partid și masele oamenilor muncii; ei s-au încredințat prin propria lor experiență că ceea ce spune Partidul Muncitoresc Român este just și devina faptă prin munca și lupta milioaneilor de oameni ai muncii care urmează cuvinul partidului.

Partidul a arătat întotdeauna, în mod deschis, creștințile și lipsurile, chemîndu-l oamenii muncii la luptă pentru înăpăoșarea lor. Recentă plenară a C.C. al P.M.R. a arătat că nivelul de trai a crescut într-o măsură mai mică decît era prevăzută, că s-au făcut greșeli în ce privește stabilirea unor juste proporții între diferitele ramuri economice, că producția agricolă și a

bunurilor de larg consum a rămas în urmă față de dezvoltarea generală a economiei. Partidul ne arată calea pentru înăpăoșarea acestor lipsuri.

Partidul și forțele progresiste grupele la jurul său cheamă întregul popor la luptă și muncă pentru ridicarea nivelului de trai — la luptă întregii politici ai partidului și guvernului. Pentru rezolvarea acestor sarcini, pentru înăpăoșarea greutăților și lipsurilor e nevoie de eforturile unite ale tuturor celor ce muncesc. Sînim încredințati că, așa cum a învins alina mari și numeroase greutăți în ultimii 12 ani, poporul nostru va lăbati, sub înțeleapta conducere a partidului, să-și înăpăoșă o viață tot altă de bogată și frumoasă cum este însăși patria sa, Republica Populară Romînă.

Cetățeni și cetățene,

În țara noastră se deschid largi perspective de muncă și de creație. Cel de-al II-lea Congres al Partidului Muncitoresc Român a înlocuit un însemnat program de înăpăoșare. Toate au ca țel principal ridicarea continuă a nivelului de trai al poporului. Continund politica de industrializare a țării, de dezvoltare a industriei greie, partidul și guvernul pun ca sarcină centrală ridicarea sistematică a agriculturii, creșterea producției industriei ușoare și alimentare, construirea de locuințe. În urma reexaminării planului de investiții, se vor repartiza pe viitor sume mai mari industriei bunurilor de larg consum și agriculturii.

Vor fi dezvoltate în primul rînd acele ramuri ale industriei pentru care avem în țara noastră (avizabile și resurse de materii prime. Un avînt deosebit va lua industria chimică, industria gazului metan și industria producătoare de mașini necesare industriei ușoare și agriculturii.

Vor fi construite și date în exploatare în al doilea plan cincinal noi întreprinderi industriale, printre care marile laminare la Roman, un mare combinat de prelucrare a stufului în Delta Dunării, patru mari întreprinderi de îngrășăminte chimice, o uzină de cauciuc sintetic ș.a.

Mari perspective va deschide economia națională folosirea pasnică a energiei atomice. Cu ajutorul Uniunii Sovietice se va construi primul reactor atomic în țara noastră.

În anii noștri plan cincinal se va dezvolta producția de textile, încălziminte, zahăr, produse lactate ș.a., pentru a da populației tot mai multe bunuri de larg consum.

Îmbunătățirea vieții poporului deslînde în mare măsură de obținerea unei bogate producții agricole. Ridicarea grăbică a agriculturii, rămasă în urmă, este o sarcină economică centrală a partidului și statului democrat-popular, a întregului popor. Pentru a asura munca țărănimii și pentru obținerea unor recolte bogate, producția de mașini agricole va crește de 3 ori față de 1956. Agricultură noastră va fi înzestrată cu noi tractoare, mașini și unelte agricole; seminte selecționate de calitate superioară și cantități sporite de îngrășăminte chimice vor fi puse la dispoziția plăgărîmii noastre.

Un rol important în ridicarea producției agricole și în transformarea socialistă a agriculturii revine G.A.S.-urilor și S.M.T.-urilor. Gospodăriile agricole de stat trebuie să devină mari producătoare de cereale-marfă, să contribuie din plin la formarea fondului central al statului, la îmbunătățirea aprovizionării oamenilor muncii. Stațiunile de mașini și tractoare au marea sarcină de a ajuta țărănimea muncitoare să-și lucreze pămîntul cu mijloacele cele mai înăpăoșate, pentru obținerea unor recolte bogate. Vor fi sprijinite și mai mult gospodăriile agricole colective, cooperativele agricole de producție și întovășirile, astfel ca ele să devină adevărate centre de atracție pentru muncitorii ogoarelor.

Statul democrat popular va continua să sprijine pe țărănii muncitori cu gospodării individuale, apărîndu-le de exploatare și ajutîndu-le să obțină recolte sporite.

Toate aceste măsuri, împreună cu noua așezare a relațiilor de schimb între oraș și sat, vor da înăpăoșare țărănimii muncitoare pentru realizarea de recolte cît mai bogate.

O atenție deosebită se va acorda creșterii numărului de animale de toate speciile, asigurîndu-se în acest chio o mai bună aprovizionare a populației cu carne, lapte, ouă, brînzetur și alte produse animale.

În cursul cincinalului venitul național va spori simțitor, fiind folosit pentru dezvoltarea mai departe a economiei naționale, pentru satisfacerea într-o măsură mai mare a cerințelor materiale și culturale ale poporului muncitor. Prin îmbunătățirea sistemului de salarizare și normare, cîștigurile medii ale salariaților vor spori numai în 1957 cu 15%. Măsurile luate pentru îmbunătățirea salarizării vor lăca ca încă anul acesta salariații să primească cu 2 miliarde și jumătate lei mai mult decît în anul trecut.

Peste un miliard lei se va cheltui pentru construcții și reparări de locuințe.

Voluntul mărfurilor ce se vor distribui populației prin comerțul de stat și cooperatist va crește în 1957 cu 4 miliarde lei față de 1956.

În cursul celui de-al doilea cincinal se va lărgi rețeaua de electrificare a țării și se va mări de două ori cantitatea de gaze naturale pentru nevoile populației. Se vor extinde măsurile pentru ocrotirea sănății, mărîndu-se capacitatea de spitalizare. Pentru continua ridicare a nivelului cultural al poporului se va extinde învățămîntul de 7 ani.

Statul democrat-popular va sprijini și pe viitor propășirea științei, artei și literaturii. Vor fi construite noi așezăminte de cultură, printre care Teatrul Național din București.

Cetățeni și cetățene,

Perspective îndrăznețe dar realizabile se deschid poporului pentru următorii patru ani. Pentru un asemenea program de înăpăoșare și cheamă Consiliul Central al Frontului Democrației Populare să vă dăți votul în alegerile din 3 februarie.

Orice cetățean cu adevărat patriot va socoti acest program ca pe al său propriu și cu atât mai conștient își va da contribuția la înăpăoșarea lui, conșcins fiind că numai asăpăi putem asigura un viitor fericit nouă și copiilor noștri.

Alegerile pentru Marea Adunare Națională trebuie să constituie o nouă și puternică manifestare a patriotismului socialist, a unității poporului în jurul partidului și guvernului. Votul de la 3 februarie trebuie să constituie recunoașterea strădănilor noastre de pînă astăzi și aprobarea programului pe viitor, a programului pe care vi-l înăpăoșează Frontul Democrației Populare.

MĂSURI

PENTRU ÎNDEPLINIREA PLANULUI PE 1957

Planul pe anul 1957 pune în fața colectivităților de muncă din întreprinderile Ministerului Industriei Metalurgice și Construcțiilor de Mașini sarcini importante legate de

La Ministerul Industriei Metalurgice și Construcțiilor de Mașini

trădarea în viața a programului de muncă elaborat de planarea C.C. al P.M.R. Pentru îndeplinirea acestor sarcini în cadrul ministerului a fost elaborat recent un amplu ordin al ministrului.

Ordinul ministrului se referă în primul rând la sarcinile legate de defalcarea și prelucrarea în cadrul întreprinderii a planului. Ce se revine în acest an la organizarea consiliilor de producție pe grupe sindicale, secții și întreprinderi. În acest sens, ordinea de muncă tehnico-organizatorică stabilește în constituirea de producție, direcțiile generale și întreprinderile vor lua măsuri ca planul de producție să fie realizat la toate sortimentele, neamăindu-se sub nici o formă depășirea unor sortimente în dauna altora importante pentru economia națională.

La capitalul muncii și salarii ordinul ministrului subliniază că odată cu trecerea la gospodărirea fondului de salarii de către întreprinderi, directorilor le revine sarcina folosirii cât mai economice a acestui fond alocat prin plan, evitând depășirile neechilibrate, respectând realizarea unei corelații juste între câștigul mediu și creșterea productivității muncii. În acest scop, colectivele de conducere ale întreprinderilor vor controla mai eficient munca de normare, vor analiza actualele scheme salariale în măsură să realizeze o distribuție echilibrată a muncii și salariilor.

Pe linia reducerii prețului de cost, direcțiile generale vor defalcă pe întreprinderi sarcinile respective, analizând în mod temeinic posibilitățile maxime ale întreprinderilor în vederea depășirii acestor sarcini, punând la dispoziția acestora mijloacele necesare, asigurându-le condiții de muncă și de trai, în vederea simplificării și reducerii formalităților existente.

Sarcinile de seamă revin direcției tehnice, care până la 22 ianuarie a.c. trebuie să întocmească planul tehnic departamental. După comunicarea sarcinilor de plan tehnic, departamentul, întreprinderile și instituțiile de cercetări vor analiza fiecare sarcină în parte și vor alcătui colective pentru întocmirea lucrului și planurilor de lucru detaliate. În scopul ameliorării radicale a activității de normare, a consumurilor de materiale, fiecare direcție generală va desemna un responsabil cu normele de consum care să colaboreze strâns cu direcția tehnică la elaborarea unor măsuri eficiente.

Ordinul ministrului Industriei Metalurgice și Construcțiilor de Mașini acordă o mare atenție și problemelor de aprovizionare și desfacere. În acest sens, Direcția de aprovizionare și desfacere, direcțiile generale și întreprinderile furnizoare din minister vor lua toate măsurile necesare pentru a se asigura cu prioritate aprovizionarea cu materialele necesare realizării în termen a planului de producție pe semestrul I la utilajele agricole, utilajele pentru industria minieră și petrolieră.

Alfred Alessandrescu și Mindru Katz vor pleca la Paris

În primele luni ale acestui an, directorul Alfred Alessandrescu, maestrul emerit al artei și pianistul Mindru Katz, artiști emeri, vor pleca în Franța. La 2 februarie, maestrul Alfred Alessandrescu va dirija un concert al

Orchestrai simfonice a Radiodifuziunii franceze.

La 12 martie, pianistul Mindru Katz va apărea în fața publicului francez în cadrul unei recital organizat de Societatea Filarmonică din Paris. (Agerpres)

Noi blocuri construite la Tg. Mureș

În orașul Tg. Mureș, ca și în alte orașe din țară, s-au dat în ultimul timp în folosința oamenilor muncii numeroase clădiri noi, spațioase și confortabile. Clădirile care se văd în fotografie au fost construite în cursul anului trecut, pe str. Libertății. Ele cuprind, în total, peste 80 de apartamente. Foto: NICU VASILE

Tot despre Transportul în comun în Capitală

Ziarul nostru a publicat recent un articol în care se analizau unele aspecte ale transportului în comun din Capitală. Se amintea cu acest prilej o serie de greutăți pe care le înfruntă I.T.B.-ul din partea unor furnizori și organe superioare, dificultăți care fără îndoială atrag în buclă lipsurile existente în sectorul transportului în comun.

Dificultățile din afară pe care le înfruntă I.T.B.-ul nu absolvă însă cu nimic întreprinderea de servicii de transport propriu. În articolul de față ne propunem de aceea să revenim asupra acestor probleme, semnalând de data aceasta unele aspecte negative din activitatea întreprinderii de transport București. Aceasta în speranța că rezolvarea problemelor ridicate aici în articolul precedent și în rândurile ce urmează vor contribui la o mai bună deservire a populației Capitalei în ceea ce privește transportul în comun.

De ce se retrag în cursul zilei multe tramvaie în depouri?

Îmbunătățirea transportului în comun în Capitală în condițiile actualului parc de tramvaie și autobuze depinde în mare măsură de felul cum aceste vehicule sunt reparate și întreținute. Un raid prin câteva depouri din Capitală ne-a dus la constatarea de-a dreptul îngrijorătoare în această direcție. În Depoul București No. 10, de pildă în zilele de 14 și 15 ianuarie s-au retras din circulație 14 și respectiv 15 vagoane de tramvai cu diferite defecte ce puteau fi înlăturate dacă defectele de revizie lucrări cu mai multă atenție. În Depoul „Ilie Pinti-le”, în trei zile s-au retras 10 tramvaie de pe parcurs din cauza defectelor trinelor, iar în alte 8 zile s-au retras 29 de tramvaie datorită altor defecte. Exemple asemănătoare putem găsi și la depourile Pandurilor, Dădăleș, etc. Este înfuriat să mai subliniem faptul că astfel de retrageri repetate cauzează goluri serioase în circulația tramvaielelor din Capitală.

Îată deci cum lipsa de preocupare a echipei de întreținere a depourilor amintește a aduce serioase prejudicii transportului în comun. Trebuie spus că asemenea retrageri din circulație a tramvaielelor se întâmplă cu regularitate în fiecare zi. Și cum parcul actual de vagoane, chiar dacă ar circula în întregime, nu este suficient pentru a face față nevoităților, se înțelege de ce sînt atîtea greutăți în această direcție.

Se pune întrebarea: ce se poate face pentru ca numărul tramvaielelor care se retrag în cursul zilei din cauza unor defecțiuni să se micșoreze? Credem că măsurile pe care le-a luat Direcția Generală a I.T.B.-ului în cadrul atelierelor centrale sînt bune și vor face posibilă o îmbunătățire a calității reparațiilor. Dar numai acest lucru nu este suficient. Pînă cînd nu se vor lua măsuri și în cadrul depourilor unde se revizionează și se întreține parcul de tramvaie, lucrurile nu se vor îndrepta substanțial. Considerăm că sistemul de lucru în acord al echipei de revizie de la depou nu e de natură să stimuleze muncitorii pentru buna întreținere a parcului de vagoane. Mai ales că această revizie se efectuează numai noaptea, cînd un control eficient este mai greu de făcut. De aceea propunem ca echipele de întreținere să lucreze în regim, pe bază de sistem premial. În acest scop, unei echipe stabile să i se repartizeze un număr de vagoane pe care să le întrețină în mod permanent la primele să se acorde în raport cu calitatea reviziilor efectuate. Acest sistem ar stimula mai mult echipele de revizie să facă un control

mai riguros la vagoanele care le sînt repartizate și să vegheze ca reparațiile să fie de bună calitate.

Organizarea circulației lașă de dorit

Problema transportului în comun în Capitală ridică și un alt aspect. Este vorba despre felul cum este organizată circulația vehiculelor și cum controlorii de circulație contribuie la o mai bună circulație a tramvaielelor și autobuzelor. Faptele dovedesc că serviciul de circulație din cadrul Direcției Generale nu a fost în toate cazurile seamă de trai de pe ambele linii. Unele linii — ca de pildă linia 5 — mai scurte ca altele, pe lungi ca sînt înregistrate cu tramvaie rapide și de mare capacitate, dispun și de un număr mare de vehicule, în timp ce alte linii mai lungi nu au nici altele tramvaie și nici de aceeași capacitate. Această înecă în timp și cu autobuzele. Pe traseul autobuzului 31 mașinile circulă așa de des încît unora vin chiar una în spatele celeilalte, în timp ce pe liniile 47, 38, 32 trebuie să așteptăm uneori cîte o jumătate de oră pentru ca apoi să riști să nu te poți urca din cauza aglomerației. Este adevărat că I.T.B. dispune încă de puține autobuze, dar aceasta nu scuză disproporțiile ce există între felul cum se circulă pe diferite trasee.

Pentru satisfacerea în mai mare măsură a cerințelor de transport a populației Capitalei cu autobuze, pe lângă înlăturarea anomaliilor de care vorbim, credem că organele I.T.B. împreună cu statul popular al Capitalei, ar trebui să studieze posibilitatea trecerii pe seama I.R.T.A. a serviciilor comunei din jurul Capitalei, arîmînd ca autobuzele devine astfel disponibile să fie repartizate pe traseele mai aglomerate. Un început în această privință s-a și făcut cu linia 0 (zero) barat care circula în direcția Otopeni. Se pare că experiența făcută în acest sens de rezultate bune. N-ar arde de asigurarea dacă statul popular al Capitalei și Direcția Generală I.T.B. ar aborda cu mai mult discernămint, cu mai multă economie, așa numitele „cursuri speciale” care rapese traseul unui număr mare de autobuze ce stau ore întregi imobilizate pentru deservirea cîtorva persoane.

La o mai normală circulație a autobuzelor din Capitală și la îmbunătățirea transportului în comun trebuie să contribuie în aceeași măsură capii de linii, precum și controlorii de circulație de pe parcurs. Sub ochii și cu consimțămîntul unor controlorii de circulație, călătorii constată că la numeroase capete de linii, precum și pe parcurs se sîrîră sîrîră de tramvaie. Exemple de acest fel ne oferă capul liniei 5 de la Teatrul Național, ambele capete ale liniei 10, capătul liniei 15 de la Gara de Nord, etc. Un exemplu, de felul cum unii controlorii de circulație mai mult învîră lucrurile, ni-l oferă controlorul cu nr. 242, care în ziua de 17 ianuarie începînd să facă „ordine” pe linia tramvaiului 27 a oprit cîinci minute în plața București un tramvai, deoarece exista în aliniu ceva mai înainte. Cum în această plină este un mare trafic, al tramvaielelor și de alte autobuze, se înțelege că această „măsură” n-a dus decît la încurcarea circulației. Se cere de aceea din partea capetelor de linii să respecte cu strictețe planurile de circulație de pe parcurs mai mult discernămint, mai mult spirit de ordine.

Prin rezolvarea problemelor ridicate în sensul lui unor măsuri corepunzătoare pentru înlăturarea deficiențelor semnalate, sîntem siguri că transportul în comun în Capitală se va îmbunătăți.

I. FICIU

Din istoria celui mai nou

FILM ROMÎNESC

Realizatori ai filmului „Moara cu noroc” ne vorbesc despre munca lor

Acum cîeva zile, în fața Universității, grupul de tineri umăr-umăr cum se montau un film pînă la Direcția Distribuției Filmelor. Zece-cincisprezece minute de sedere aici aduceau o satisfacție care amintea de satisfacțiile naive ale copilăriei. Asemenea cuburilor eșecului din a căror potrivă puteai să obții cîndva chipul unei linie sau o imagine de poveste, combinatele pătrunzătoare de plăcile promise ade-

monstru surprins. Un tîrziu, un pume, o figură, o viață tropic și colțoșul de pe strada răsuflă u-aură — gîse despre ce-i vorba — a fost terminat un nou film românesc: „Moara cu noroc”.

Ne-am obișnuit în ultimii ani, tîrînd din săco cinematograful după proiectarea celei mai recente producții românești, să dăm verdicte: „a fost cel mai bun film românesc” urmat de adăugirea „de plăc” etc. A. dăgurea era în același timp prădător al obiectivelor. Nevoind să-și a „avanzoni”, studiul de față vorcoli a-precieții, desi trebuie să mărturisim că sentimentul — și chiar ceva mai mult — ne-a scăpat de pe buze și a sursă la o viziune anticipată a filmului. Acest lucru, care ar putea fi o simplă impresie de moment, rămîne să fie înfruntat sau înfrînt de cei care își propun analiza filmului, raportîndu-l la tulpina pe care s-a dezvoltat — în cazul nostru, la stăruință, și la stadiul actual de dezvoltare a cinematografiei noastre.

Pînă atunci, profunzimea de înțelegere unei conștiințe colective cu principala realizatori ai filmului, să ne înfățișeze în istoria cinematografiei o „Moră cu noroc”, să ne vorbească despre munca și rolurile lor.

VICTOR ILIU — regizorul

— Toată ziua, ca ne-ați putea spune dos, ca regizorul al filmului?

— Filmul „Moara cu noroc” lă așezător în cîmpul primă și „universare”. Lucrările preliminare, de impresii cu scenariul regizoral, datează din timpuri trecute. Filmările ca stare au început în aprilie, pe platourile din București și apoi în apropierea comunei Hîrman de lângă Oradea. Sînt am prețuri înțelegătoare acestor ore, deoarece spre deosebire de locurile unde se deslășoară de fapt acțiunea năvăle, aici s-au păstrat pînă în zilele noastre păduri masive de stejari, alături de creșterea naturală de rimatori. Tărmurile de porci destul de mare se vorbește în năvăle ne-au fost puse la îndemîna de creșcătorii de la Sîntreș, localitate din județul Hîrmanului, iar în ce privește hamul de la „Moara cu noroc”, acesta a fost construit în întregime de noi.

— Cîteva amănunte în legătură cu filmările de pe teren și pînă să ne dați?

— Deși hamul exista — era o construcție solidă și dărmărea lui a fost regretată de locuitorii din împrejurimi — totuși marea majoritate a filmărilor din interiorul hamului au fost făcute la București, deoarece hamul nu

În timpul filmării: regizorul Victor Ilie și actorii Constantin Codrescu, Maria Răz și Ioana Bulcă-Diaconescu.

avea în interior condițiile trebuincioase filmării. Pe teren „hamul” ca stare pe-a servit drept magazie de decoruri și costume. În studio sînt realizate și scenele de interior, toate aceste ac-

diat cu mare pasiune rolul lui Lică, acest om cu o viață existențială, stăruind să-și găsească o viață, străduindu-se în limitele sîrîrului regional să pătrundă în cele mai intime cînte ale sufletului său. Personal, am avut adesea vederi diferite de ale regizorului. Sînd că din orice discuție în contradicție întru pînă la urmă leze „cum e mai bine”, am convingerea că acest schimb de păreri între noi a fost spre folosul filmului.

Acum, în legătură cu filmările și cu incendiul morii. De fapt nu acesta a fost sacrificiul cel mai mare. Cele mai serioase greutăți ne-au fost ridicate de faptul că din cauza unui defectuos planificării, am fost siliți la cloruri a-neașă suprapuneri, nevoi să ne împărțim ziua de lucru de 15-16 ore, între „studiu” improvizat de la Hîrman și teatrele noastre din București.

— Bine, dar spectatorul aude în momentul acțiunii de care vorbim scenele interioare al clădirii și sunetul dărilor atase de capetele calului pe care intră în istoria Lică Sămădău.

— Sîncronizarea s-a făcut după realizarea scenei, iar sunetul pe care-l auzi este obținut prin mijloace artificiale. Să revenim însă la scenele de exterior. Trebuie să spun că toate filmările noastre erau urmărirea necontenit de acei de locuitori care veneau anume pentru a sta de la departări așteptându-l pe Lică Sămădău. Odată am terminat filmarea la unu și jumătate, fiind nevoiți să părăsim într-un șert de oră, pînă în clipa decolării avionului, distanța de 10-12 km.

— Cu siguranță că în legătură cu acest film ați și avut amintiri mai puțin neplăcute.

— Firește, urma să vi le spun. După rolul titular din „Unchiul Vania” pe care l-am jucat în anii de institut, crîșmarul Ghijă din „Moara cu noroc” este cel de al doilea rol însemnat al scriitorului activității actricei. Pe Ghijă l-am îndrăgit apropiindu-mă de el cu o pasture care m-a îndemnat să lupt cu toate „viciile” moștenite din muncă mea pe scenă și teatru la microfon, — vorbesc de o seamă de atribuție care nu se acordă cu specificul cinematografiei.

IOANA BULCĂ-DIACONESCU — inter-pretul Anei

— Dar dos, tovarășă Bulcă, ce ne puteți spune despre rolul pe care-l dețineți în filmul „Moara cu noroc”?

— Eu sînt studentă în anul patru la Institutul de Teatru și Cinematografie. N-am avut opritul să joc niciodată pe scenă în fața publicului, prețuindu-mă acum un rol din năsea „Peur Gyn” de la Teatru, pentru studiul nostru experimental. În afară de cîteva probe pentru filmul „Alacarea Proas”, nici în cinematografe nu m-am „produs” pînă acum. Sînt sibiatică și m-am apropiat de rolul Anei, cînd într-o oarecare măsură trăisese rolul specific ale femeii pe care eram chemată să o înfățișez. Dar cîte deosebiri între fărîncă de acum o sută de ani și femeia de la secolul al XX-lea noastre! Am căutat să reconstitui înțelegerea existenței Anei, cu viața ei anterioară, cu problemele și necazurile ei, să cîștig, să cercetez tabloul și deosebi contemporane. În acest rol, deosebi de dificil pentru puterile mele de începătoare, am fost desigur ajutat. Așa vrea să-l amintesc în primul rînd pe tovarășul Ilie.

GEO BARTON — inter-pretul lui Lică Sămădău

Geo Barton nu s-a lăsat solicitat prea mult. — Despre asta, poate că o să vorbesc ceva mai tîrziu. Așa vrea să vă spun cîteva cuvinte despre rolul lui Lică Sămădău, pe care personal îl socotesc figura centrală a năvălei. Nu mi-a fost prea greu să pătrund în specificul acestui personaj, al cărui rol, pentru complexitatea și posibilitățile largi pe care le oferă, poate fi jinduit de orice actor. În copilăria mea, am cunoscut oameni de felul lui Lică, aduși în fața judecării în lanțuri și apoi eliberați pentru că aveau în spate „boieri țării”. Am stu-

diu înțeles că în legătură cu acest film ați și avut amintiri mai puțin neplăcute.

IOANA BULCĂ-DIACONESCU — inter-pretul Anei

— Dar dos, tovarășă Bulcă, ce ne puteți spune despre rolul pe care-l dețineți în filmul „Moara cu noroc”?

— Eu sînt studentă în anul patru la Institutul de Teatru și Cinematografie. N-am avut opritul să joc niciodată pe scenă în fața publicului, prețuindu-mă acum un rol din năsea „Peur Gyn” de la Teatru, pentru studiul nostru experimental. În afară de cîteva probe pentru filmul „Alacarea Proas”, nici în cinematografe nu m-am „produs” pînă acum. Sînt sibiatică și m-am apropiat de rolul Anei, cînd într-o oarecare măsură trăisese rolul specific ale femeii pe care eram chemată să o înfățișez. Dar cîte deosebiri între fărîncă de acum o sută de ani și femeia de la secolul al XX-lea noastre! Am căutat să reconstitui înțelegerea existenței Anei, cu viața ei anterioară, cu problemele și necazurile ei, să cîștig, să cercetez tabloul și deosebi contemporane. În acest rol, deosebi de dificil pentru puterile mele de începătoare, am fost desigur ajutat. Așa vrea să-l amintesc în primul rînd pe tovarășul Ilie.

IOANA BULCĂ-DIACONESCU — inter-pretul Anei

— Dar dos, tovarășă Bulcă, ce ne puteți spune despre rolul pe care-l dețineți în filmul „Moara cu noroc”?

— Eu sînt studentă în anul patru la Institutul de Teatru și Cinematografie. N-am avut opritul să joc niciodată pe scenă în fața publicului, prețuindu-mă acum un rol din năsea „Peur Gyn” de la Teatru, pentru studiul nostru experimental. În afară de cîteva probe pentru filmul „Alacarea Proas”, nici în cinematografe nu m-am „produs” pînă acum. Sînt sibiatică și m-am apropiat de rolul Anei, cînd într-o oarecare măsură trăisese rolul specific ale femeii pe care eram chemată să o înfățișez. Dar cîte deosebiri între fărîncă de acum o sută de ani și femeia de la secolul al XX-lea noastre! Am căutat să reconstitui înțelegerea existenței Anei, cu viața ei anterioară, cu problemele și necazurile ei, să cîștig, să cercetez tabloul și deosebi contemporane. În acest rol, deosebi de dificil pentru puterile mele de începătoare, am fost desigur ajutat. Așa vrea să-l amintesc în primul rînd pe tovarășul Ilie.

IOANA BULCĂ-DIACONESCU — inter-pretul Anei

— Dar dos, tovarășă Bulcă, ce ne puteți spune despre rolul pe care-l dețineți în filmul „Moara cu noroc”?

— Eu sînt studentă în anul patru la Institutul de Teatru și Cinematografie. N-am avut opritul să joc niciodată pe scenă în fața publicului, prețuindu-mă acum un rol din năsea „Peur Gyn” de la Teatru, pentru studiul nostru experimental. În afară de cîteva probe pentru filmul „Alacarea Proas”, nici în cinematografe nu m-am „produs” pînă acum. Sînt sibiatică și m-am apropiat de rolul Anei, cînd într-o oarecare măsură trăisese rolul specific ale femeii pe care eram chemată să o înfățișez. Dar cîte deosebiri între fărîncă de acum o sută de ani și femeia de la secolul al XX-lea noastre! Am căutat să reconstitui înțelegerea existenței Anei, cu viața ei anterioară, cu problemele și necazurile ei, să cîștig, să cercetez tabloul și deosebi contemporane. În acest rol, deosebi de dificil pentru puterile mele de începătoare, am fost desigur ajutat. Așa vrea să-l amintesc în primul rînd pe tovarășul Ilie.

IOANA BULCĂ-DIACONESCU — inter-pretul Anei

— Dar dos, tovarășă Bulcă, ce ne puteți spune despre rolul pe care-l dețineți în filmul „Moara cu noroc”?

— Eu sînt studentă în anul patru la Institutul de Teatru și Cinematografie. N-am avut opritul să joc niciodată pe scenă în fața publicului, prețuindu-mă acum un rol din năsea „Peur Gyn” de la Teatru, pentru studiul nostru experimental. În afară de cîteva probe pentru filmul „Alacarea Proas”, nici în cinematografe nu m-am „produs” pînă acum. Sînt sibiatică și m-am apropiat de rolul Anei, cînd într-o oarecare măsură trăisese rolul specific ale femeii pe care eram chemată să o înfățișez. Dar cîte deosebiri între fărîncă de acum o sută de ani și femeia de la secolul al XX-lea noastre! Am căutat să reconstitui înțelegerea existenței Anei, cu viața ei anterioară, cu problemele și necazurile ei, să cîștig, să cercetez tabloul și deosebi contemporane. În acest rol, deosebi de dificil pentru puterile mele de începătoare, am fost desigur ajutat. Așa vrea să-l amintesc în primul rînd pe tovarășul Ilie.

IOANA BULCĂ-DIACONESCU — inter-pretul Anei

— Dar dos, tovarășă Bulcă, ce ne puteți spune despre rolul pe care-l dețineți în filmul „Moara cu noroc”?

— Eu sînt studentă în anul patru la Institutul de Teatru și Cinematografie. N-am avut opritul să joc niciodată pe scenă în fața publicului, prețuindu-mă acum un rol din năsea „Peur Gyn” de la Teatru, pentru studiul nostru experimental. În afară de cîteva probe pentru filmul „Alacarea Proas”, nici în cinematografe nu m-am „produs” pînă acum. Sînt sibiatică și m-am apropiat de rolul Anei, cînd într-o oarecare măsură trăisese rolul specific ale femeii pe care eram chemată să o înfățișez. Dar cîte deosebiri între fărîncă de acum o sută de ani și femeia de la secolul al XX-lea noastre! Am căutat să reconstitui înțelegerea existenței Anei, cu viața ei anterioară, cu problemele și necazurile ei, să cîștig, să cercetez tabloul și deosebi contemporane. În acest rol, deosebi de dificil pentru puterile mele de începătoare, am fost desigur ajutat. Așa vrea să-l amintesc în primul rînd pe tovarășul Ilie.

— Dar dos, tovarășă Bulcă, ce ne puteți spune despre rolul pe care-l dețineți în filmul „Moara cu noroc”?

— Eu sînt studentă în anul patru la Institutul de Teatru și Cinematografie. N-am avut opritul să joc niciodată pe scenă în fața publicului, prețuindu-mă acum un rol din năsea „Peur Gyn” de la Teatru, pentru studiul nostru experimental. În afară de cîteva probe pentru filmul „Alacarea Proas”, nici în cinematografe nu m-am „produs” pînă acum. Sînt sibiatică și m-am apropiat de rolul Anei, cînd într-o oarecare măsură trăisese rolul specific ale femeii pe care eram chemată să o înfățișez. Dar cîte deosebiri între fărîncă de acum o sută de ani și femeia de la secolul al XX-lea noastre! Am căutat să reconstitui înțelegerea existenței Anei, cu viața ei anterioară, cu problemele și necazurile ei, să cîștig, să cercetez tabloul și deosebi contemporane. În acest rol, deosebi de dificil pentru puterile mele de începătoare, am fost desigur ajutat. Așa vrea să-l amintesc în primul rînd pe tovarășul Ilie.

RECENZIE

V. I. LENIN: Caiete filozofice

Mult așteptată traducere românească a Caietelor filozofice ale lui V. I. Lenin a apărut. Publicate inițial ar în „Leninski Sbornik” (volumele IX și X din 1925-1930), ele au fost reeditate în Uniunea Sovietică în mai multe rînduri; ultima ediție în limba rusă datează din 1947. De atunci au trecut zece ani. Intruzarea publicării „Caietelor” în limba română a exercitat o înăbușare neplăcută asupra înșirării active a materialului dialectic, neconștientă de către masa numeroasă, fundamental de studiază ideologia marxist-leninistă îngrămădiu înțelegerea justă a dialecticii. Publicarea traducerii românești de către Editura de Stat pentru Literatură Politică, în ajutorul aniversării a 33 de ani de la moartea lui Lenin, reprezintă o contribuție însemnată pentru încurajarea înșirării creației a dialecticii marxist-leniniste de către oamenii muncii.

Caietele filozofice nu sînt o carte obișnuită: lucrare încheiată, urată de autor pentru publicare. Ele reprezintă o colecție de note, rezumate, observații critice, cu caracter fragmentar, adeseori alți de sumare formulate încl par a fi aforisme, sau chiar simple trimiteri menite să reamintescă un gînd încl nu înclădușă de conținut. Materialele adunate sub acest titlu constituie note pregătitoare pentru o amplă lucrare sistematică planată de Lenin asupra dialecticii marxist-leniniste. Manuscrisele publicate în acest volum, chiar dacă nu cuprind o expunere discursivă, ne introduc în procesul de creație, din care se pot desprinde — la o lectură atentă — conținuturi și ideile conducătoare ale operei pregătite. Această imagine se deslășoară numai din întregul lucrării, de aceea, în studierea ei, nu ne putem opri la cîte o observație, sau formulare ruptă din context care, cîte

odată, redă numai parțial gîndul lui Lenin, ci trebuie să avem în vedere înclădușarea întregului, felul cum se înțeleg ele prin înclădușarea diferitelor aspecte.

Tocmai din această cauză, în Caietele filozofice ale lui Lenin nu vom găsi o schemă așeză de memorizat, ci un îndrumător de studiu pentru toți și un program de direcție de cercetare pentru filozofi.

Cea mai mare parte a notelor lui Lenin cuprinse în Caietele filozofice datează din anii 1914-1915 și reflectă preocupările lui Lenin pentru soluționarea teoretică a momentului istoric dat. Volumul înclădușă notele lui Lenin din zece caiete consacrate unor probleme de materialism istoric (7-35, 209-220), esenței religiei (7-208) și întregile prin cunoscutul fragment intitulat în jurul problemei dialecticii (p. 319-325). Numeroase observații privesc istoria filozofiei și valorificarea momentelor cîștigătoare înclădușate (p. 221-317). În sfîrșit, ultima parte cuprinde observații asupra problemelor filozofice ale sfîrșitului naturii în note critice despre diverse lucrări contemporane (p. 327-421). Acțiunile colective de editură de la Institutul de marxism-leninism de pe lângă C.C. al P.C.U.S., un indice de nume și de bibliografie, dar mai ales un foarte bun indice de materii usurează mult lectura cărții.

Caietele filozofice, prin natura lor, nu pot fi rezumate, cu altă mai puțin s-ar putea epuiza conținutul lor bogat în rînduri cîștigătoare doar să subliniem actualitatea unor idei expuse în lucrarea leninistă.

În „Caietele” locul central îl ocupă fragmentele privitoare la dialectică, caracterizarea științei dialectice ca totalitate a legilor generale de dezvoltare ale materiei în toate formele ei de existență (natură, societate, conștiință, gîndire).

Fără a intra în amănunțile elaborării teoriei marxiste, dezvoltării ei de către Lenin, trebuie relevată observația înclădușată pe care o face asupra structurii dialectice a Capitalului lui K. Marx (p. 207). Prin constatarea pătrunzătoare că în Capitalul (care se ocupa cu dialectica reală a dezvoltării societății capitaliste) se cuprind „aplicații la o angoră știință logică, dialectică și teoria cunoașterii a materiei” (p. 207). Lenin desclăde o perspectivă nouă asupra problemei unității dintre logică, dialectică și teoria cunoașterii în filozofia marxistă, în opoziție cu cea hegeliană. În filozofia lui Hegel dialectica obiectivă (teoria dezvoltării realității) și dialectica subiectivă (teoria dezvoltării cunoașterii și gîndirii) forma o identitate datorită faptului că în concepția sa idealistă mișcarea spirituală producea mișcarea realității. Impotivul și felul asupra lui Lenin, prin indicarea unității, arată că în marxism unitatea dintre dialectica (teoria dezvoltării realității) și teoria cunoașterii (teoria dezvoltării gîndirii) forma o identitate datorită faptului că în concepția sa idealistă mișcarea spirituală producea mișcarea realității. Impotivul și felul asupra lui Lenin, prin indicarea unității, arată că în marxism unitatea dintre dialectica (teoria dezvoltării realității) și teoria cunoașterii (teoria dezvoltării gîndirii) forma o identitate datorită faptului că în concepția sa idealistă mișcarea spirituală producea mișcarea realității.

Lenin stabilește în Caietele sale filozofice că elaborarea dialecticii marxist-leniniste trebuie să înceapă „bilanțul” a ceea ce a fost istoria cunoașterii „lumii” (pag. 64) precum și critică „la felul gîndirii omenești, a științei și a tehnicii” (pag. 116). Cu alte cuvinte, el trebuie să-și desprindă legile din cercetarea întregii practici și cunoașterii. Aceasta reprezintă motivul întregului deosebi acordat istoriei filozofiei — istoria formei teoretice celei mai generale în care se reflectă înțelegerea bogată a practicii și dezvoltării cunoașterii.

Spre deosebire de istoricii burghezi care privesc istoria filozofiei ca o în-

atenția asupra cunoa

Actualitatea INTERNATIONALĂ

Desfășurarea evenimentelor a demonstrat justetea ideilor marxism-leninismului

Cuvântarea rostită de V. M. Molotov cu prilejul decorării regiunii Voronej cu Ordinul Lenin

VORONEJ 19 (Agerpres). — TASS transmite: Cu prilejul decorării regiunii Voronej cu Ordinul Lenin, la 18 ianuarie a avut loc o solemnă ceremonie la care au participat reprezentanți ai Comitetului regional al P.C.U.S., la care au fost prezentați numeroși reprezentanți ai oamenilor muncii din regiune, iar apoi s-a dat cuvântul lui V. M. Molotov, care a fost întâmpinat cu căldură de asistență.

Dupa ce a felicitat călduros în numele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. al Consiliului de Miniștri și al Comitetului Central al P.C.U.S., pe oamenii muncii din regiunea Voronej cu prilejul decorării cu cea mai înaltă distincție a statului sovietic, V. M. Molotov a analizat pe larg succesele economice ale țării în domeniul industriei și agriculturii și sarcinile construcției socialiste nereșolvate încă.

În relațiile noastre cu alte țări —

liste proletare. Care om cinstit și rezonabil poate nega în prezent că Revoluția din Octombrie a dus poporul nostru, pe oamenii muncii din țara noastră pe o cale nouă, luminată. Puterea sovietică a făcut acest lucru prin aceea că a pus statul în slujba clasei muncitoare, în slujba țărânilor muncitori, în slujba tuturor muncitorilor. Ea a făcut să slujească fără preget adevăratele interese ale poporului.

Încheiere, participanții la ședința solemnă au adoptat o scrisoare adresată Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și C.C. al P.C.U.S.

În aceeași zi, în plața V. I. Lenin din Voronej, a avut loc un mare miting la care a rostit o amplă cuvântare V. M. Molotov. Cuvântarea sa a fost subliniată în repetate rânduri de aplauze furtive și de urări în cinstea partidului comunist și guvernului sovietic, în cinstea marelui popor sovietic.

Ciu En-lai a sosit la Kabul

KABUL 19 (Agerpres). — TASS transmite: Răspunzând invitației primului ministru al Afganistanului Muhammad Daud, la 19 ianuarie a sosit la Kabul Ciu En-lai, premierul Consiliului de Stat al R.P. Chineze, He Lun, locuitor al premierului și persoanele care îl însoțesc.

—

Ștefan Gal ales vicepreședinte al Comitetului pentru problemele agricole

GENEVA 19 (Agerpres). — La 14 ianuarie 1957, la Geneva a început lucrările Comitetului pentru problemele agricole din cadrul Comisiei Economice pentru Europa a O.N.U. Șeful delegației R.P.R. la această sesiune ȘTEFAN GAL a fost reales pentru a 4-a oară, în unanimitate, vicepreședinte al Comitetului pentru problemele agricole, pe anul 1957.

—

Mc Carthy pe urmele lui Forrestal?

WASHINGTON. — După relatările comentatorului Drew Pearson, senatorul Joseph R. Mc Carthy se află în prezent la spitalul guvernului Bethesda Naval Hospital. Pearson informează că spitalul a luat precauții extraordinare ca nu cumva să se afle de ce boală suferă Mc Carthy. Nici un alt vizitator alăru de soia lui nu-l admise să-l viziteze pe Mc Carthy.

Atât de strict e spitalul în această privință, încât integral stoaf al 12-lea în care se află Mc Carthy, este interzis vizitatorilor. Căci aceștia vor să viziteze pe alți bolnavi de la etajul al 12-lea, trebuie să obțină permisiune specială de la oficialii de serviciu al spitalului.

Pearson lasă să se înțeleagă că Mc Carthy ar suferi de o boală mintală.

Azi, alegeri în întreaga Polonia

Correspondența telefonică specială

progresiste, al cooperativilor și sindicatelor muncitorilor — sub semnul curții se vor desfășura alegerile urbane.

Printr-o înțelegere reciprocă, în fruntea buletinelor de vot au fost inserate candidații cu mai reprezentativitate, cei mai cunoscuți și cei mai devotați cauzei socialiste, democrației și progresului, oameni pe care așezându-le pe pot din nou în fața muncitorilor, în fața țăranilor, în fața tuturor cetățenilor, au fost înțeleși ca fiind cei mai buni reprezentanți ai clasei muncitoare, ai țăranilor, ai tuturor cetățenilor.

Lozincă aceasta s-a născut în ultimele săptămâni ale campaniei electorale, atunci când, profund de leial, în care s-a desfășurat pregătirea alegătorilor, tot soiul de demagogii politici și aventurieri, în marea lor majoritate dușmani de clasă ai muncitorilor și țăranilor, au încercat să inducă în eroare pe cei care au votat în fața muncitorilor, în fața țăranilor, în fața tuturor cetățenilor.

Lozincă lansată de partid, cu scopul de a veni la socotă reacțiunea, la capătul unuia război în masă. În ultimele zile, pînă în cele din urmă, au avut loc campanii electorale, colective a zece sau douăzeci de muncitori și zece sau douăzeci de țăranii, în fața muncitorilor și țăranilor, în fața tuturor cetățenilor.

Partidele care fac bloc comun în Frontul Unității Poporului, Uniunile de liberă, sindicatele, toate organizațiile sociale progresiste poloneze, au lansat apeluri către membrii lor, către toți alegătorii, cerându-le să voteze în alegeri candidații Frontului Unității Poporului.

În apelul dat publicității de către comisia de înțelegere reciprocă a

Cuvântarea reprezentantului permanent al R.P.R. la O.N.U.

NEW YORK 19 (Agerpres). — La ședința plenară din dimineața zilei de 18 ianuarie a Adunării Generale a O.N.U., a continuat examinarea problemei cu privire la situația din Orientul Apropiat.

Luind cuvîntul ATANASE JOJA, reprezentantului permanent al R.P.R. la O.N.U., a spus: „În fața oșoșiei generale, în fața indignării pe care a provocat-o agresiunea împotriva Egiptului și a prabusii și a dus forțele agresive la un răsunător eşec politic și militar. Poporul egiptean, rezistînd eroic încercării, a demonstrat în mod strălucit capacitatea de a-și conduce treburile conform, atât intereselor sale naționale, cât și principiilor de drept internațional. Dovădindu-și aptitudinea să de a apăra independența și suveranitatea sa, poporul egiptean și celelalte națiuni arabe au confirmat că nu există în Orientul Apropiat nici o lipsă de autoritate statală, nici un „vid de putere”, pe care să se aplece oricine ar fi. Împrejurările dramatice cărora popoarele arabe au trebuit să le facă față, au înfrînt doctrina „vidului de putere”, doctrina care constituie o ostenă pentru această regiune și pentru popoarele sale care, în cursul secolelor au adus un aport neprețuit la tezaurul culturii mondiale, au captat și au dezvoltat mesajul filozofic și științific grecesc și care au dat lumii figuri ca Al Gazali, Avicenna, Averroes, precursorii și dascăli ai unor Roger și Francois Bacon, François Vile și Galileu. Popoarele Orientului Mijlociu nu au respins dominația colonială clasică pentru a accepta o altă formă de colonialism.

Care sînt motivele pe care le invocă guvernul israelian pentru a justifica refuzul său de a parăsi teritoriile Gaza în conformitate cu rezoluțiile Națiunilor Unite? El invocă motive de securitate, care garanții și declară că se teme de o „provocare egipteană” și că vrea să o prevină. Noi recunoaștem aici argumentele clasice invocate pentru a justifica acțiunile contrare drepturilor omului. Aceasta este o variantă agravată a formulei „si vis pacem para bellum”

—

Conferința șefilor a patru state arabe

CAIRO 19 (Agerpres). — La 18 ianuarie a început la Cairo conferința șefilor unor state arabe la care participă președintele Egiptului, Gamal Abdel Nasser, regele Hussein al Iordaniei, regele Saud al Arabiei Saudite, și primul ministru al Siriei, Sabri El Assad, care reprezintă pe președintele Sukri Kuatli.

CAIRO 19 (Agerpres). — După cum anunță agenția FRANCE PRES-

—

Agresiunea engleză împotriva Yemenului continuă

Declarația președintelui delegației Yemenului la O.N.U.

NEW YORK 19 (Agerpres). — Președintele delegației Yemenului la Adunarea Generală a O.N.U., prietenul Șef al Islam Al-Hassan, a făcut la 18 ianuarie următoarea declarație: „Agresiunea engleză împotriva orașelor și satelor yemenite continuă. În ultimele săptămîni acțiunile de agresiune au fost mai sălbatice și au adus mai multe distrugerii, în special caselor de locuit și clădirilor guvernamentale. Trupele engleze blochează din toate părțile orașele Harib și Kathaba de pe teritoriul ye-

menit, folosind tancuri, mitraliere și artilerie. În afara de aceasta avioane militare engleze au bombardat triburile Marais și Sueth pentru a li săli să capituleze în fața trupelor engleze și a colonialismului.”

—

Succesele agriculturii sovietice în anul 1956

MOSCOW 19 (Agerpres). — TASS transmite: La 18 ianuarie V. V. Matkevici, ministru Agriculturii al U.R.S.S., a organizat la Casa Centrală a Ziaristilor din Moscova o conferință de presă pentru ziaristii sovietici și străini. În cadrul conferinței de presă V. V. Matkevici a făcut o comunicare cu privire la rezultatele preliminare ale anului agricol 1956.

Anul trecut, în ciuda timpului nefavorabil din unele regiuni, a fost asigurată creșterea semnificativă a producției agricole, a spus V. V. Matkevici. Succesele au fost dobîndite în producția cerealelor, lumbacului, înul pentru lînă, sfelei de zahăr, cartofilor și legumelor. Au crescut colectările de carne, lînă și alte produse agricole.

Dacă în anul 1956 veniturile la bani ale colhozurilor erau de 34,2 miliarde ruble, în 1955 ele au ajuns suma de 75,6 miliarde ruble. Anul trecut ele au crescut de asemenea semnificativ, de aproape două ori pentru producția produselor și vinului colhozurilor și sovhozurilor pe primul cu circa 20 miliarde de ruble mai mult decît în anul 1955.

Ne dăm seama, a spus în încheiere V. V. Matkevici, că în agricultură noastră sînt încă destule greutăți și probleme nereșolvate; dar, fără îndoială, în dezvoltarea ei am ajuns la o cotitură serioasă.

Dupa aceea V. V. Matkevici a răspuns la numeroase întrebări. La întrebările cu privire la perspectivele valorificării pămînturilor întinsele și virgine, V. V. Matkevici a spus că în anii viitori valorificarea pămînturilor întinse va continua și acolo vor fi create noi sovhozuri.

—

Al XIX-lea Congres extraordinar al P.C. din Danemarca

COPENHAGA 19 (Agerpres). — La 18 ianuarie s-a început lucrările celui al XIX-lea Congres extraordinar al Partidului Comunist din Danemarca. La lucrările congresului, participa 300 de delegați. Cu ocazia participării reprezentanți ai organizațiilor sindicale și reprezentanți ai partidelor comuniste din Suedia, Finlanda și Norvegia. Înainte de congres a avut loc o largă discuție deschisă. Comitetul Central al Partidului Comunist a primit peste 100 de propuneri care vor fi discutate la congres.

IOAN GRIGORESCU

Varșovia, 19.1.1957.

Popoarele Orientului Mijlociu nu au respins dominația colonială clasică pentru a accepta o altă formă de colonialism

(dacă vreți pace, pregătiți-le de război N.R.), transformată pentru această ocazie în „si vis pacem para bellum” (dacă vreți pace, puneți războiul N.R.). Dar faptele demonstrează că nu egiptenii au corupt tei-teritoriul israelian. Din contra, Armata israeliană, puternic echipată și în scopuri agresive este aceea care ocupă încă teritoriul egiptean. A invoca asemenea motive înseamnă înlocui-vor să se ia un argument care a făcut parte întotdeauna din arsenalul ideologic al agresiunii. În acest fel orice război de agresiune ar putea fi justificat, viața internațională ar deveni imposibilă, legea junglei și ne-siguritatea permanentă ar domni asupra lumii. Condițiile pe care israelii le pune pentru aplicarea rezoluțiilor O.N.U. contrazic autoritatea organizației noastre și sînt contrare atât spiritului, cât și literel Cartei.

Doctrina invocată de către guvernul israelian este condamnata de către rațiune, de către interesul general al comunității internaționale, de către teoreticienii dreptului internațional. În spiritul afirmației sale vortibitor a citat un pasaj din tratatul de drept internațional al lui Oppenheim.

Argumentul invocat de către guvernul israelian nu rezistă unei analize pentru care el a să sigur ceea ce trebuie tocmai demonstrat și anume că există o amenințare iminentă de invazie a teritoriului israelian de către egiptenii și arabi în general. Argumentul guvernului israelian conchide idem per idem aceasta este ceea ce se numește în manualele elementare de logică „une petition de princip”. Trebuie notat că argumentarea guvernului israelian seamănă uimitor și din motive ușor de înțeles, cu argumentarea care a motivat intervenția colonialistă a guvernului britanic și care suferă de aceeași caducitate. Faptul că egiptenii nu au atacat israelul și că armata israeliană a pătruns adînc în teritoriul egiptean dovedește în mod concludent falsitatea argumentării israeliene. În aceste condiții, dacă este vorba de garanții pentru pacea și securitatea în Orientul Mijlociu, atunci tocmai statul

israel trebuie să le dea datorită grelei răspunderi pe care o poartă în agresiunea comisă împotriva Egiptului. Și garanția sine qua non este retragerea necondițională și imediată în spațiul liniilor de armistițiu. A proceda altfel ar însemna să se accepte justificarea agresiunii, să se neghe hotărîrile pe care Adunarea Generală le-a luat deja și să se acorde un premiu agresorului. Aceasta ar fi cu atât mai periculos cu cît asistăm în prezent la o recrudescență a acelor agresive în Orientul Mijlociu. Noi considerăm că Adunarea nu trebuie să permită invadarea teritoriului Yemen de către trupele britanice și — last but not least — germane conflictului viitor și incurajarea acelor agresive din israel de către recentul program adoptat de guvernul S.U.A. în legătură cu pătrunderea și dominația Orientului Apropiat.

Trebuie spus că am fost surprinși de felul în care unii oratori au propus să se rezolve problema care ne preocupă, și mai ales delegatul Australiei și ministrul de Externe al israelului. El au propus de fapt trecerea cu vederea a literii și spiritului rezoluțiilor care răspundătoare ale O.N.U., introducerea unei noi proceduri și fixarea unui nou obiectiv dezbaterilor noastre. Se pare

că acești oratori au uitat că israelul este obligat prin rezoluțiile O.N.U. să părăsească teritoriul egiptean și vin să ne recomande să discutăm aici nu chestiunea retragerii trupelor israeliene, ci ansamblul reacțiilor arabo-israeliene. Acest mod de a vedea lucrurile, în loc să simplifice sarcina noastră ar complica-o într-un mod ciudat și ar amîna la nesfîrșit soluționarea problemei urșind în același timp imbușcarea puterii imperiale în treburile Orientului Mijlociu pe baza așazării în vid de putere. Rezoluțiile cu privire la planul unei forțe internaționale de urgență a Națiunilor Unite au fost destul de clare pentru a ne permite extinderea atribuțiilor care li s-a încredințat, astfel cum s-a produs în actuala dezbateri, cînd se încearcă a se da acestor forțe atribuții incompatibile cu caracterul fixat prin rezoluțiile anterioare, ceea ce ar crea un precedent periculos. Cînd retragerea fără înfrîngere a trupelor israeliene, — a spus în încheiere Atanase Joja — Adunarea Generală trebuie să pună capăt unei situații pline de grave pericole pentru pace și să arate astfel limpede că agresiunea nu este rentabilă. În acest spirit, delegația română va apela la proiectul de rezoluție al celor 25 de țări afro-asiatice.

Cu o covîrșitoare majoritate

Adunarea Generală a votat rezoluția țărilor asiatice și africane

NEW YORK 19 (Agerpres). — În ședința din după-amiaza zilei de 18 ianuarie a Adunării Generale O.N.U. a fost pusă la vot rezoluția țărilor asiatice și africane prin care se cere retragerea trupelor israeliene de pe întreg teritoriul egiptean. Votarea s-a efectuat pe paragrafe. REZOLUȚIA ÎN ANSAMBLU A FOST VOTATĂ CU 74 DE VOTURI CONTRA DOUA (Franța și Israel). Două delegații (Cuba și Costa Rica) s-au abținut. Rezoluția constată cu regret și neliniște faptul că israelul nu a îndeplinit

prevederile rezoluțiilor Adunării Generale privitoare la retragerea trupelor străine din Egipt. REZOLUȚIA CERE SECRETARULUI GENERAL AL O.N.U. SĂ FACĂ TOATE DEMERSURILE PENTRU A OBTINE RETRAGEREA TRUPELOR ISRAELIENE DIN LINEILE DE ARMISTITIU DIN 1949 ÎN TERMEN DE 5 ZILE. SĂ EXPUNĂ ACESTUI TERMEN SECRETARUL GENERAL AL O.N.U. TREBUIE SĂ PREZINTE ADUNĂRII GENERALE UN RAPORT CU PRIVIRE LA AVANSAREA TRUPELOR EGIPTENE DE CĂTRE TRUPELOR ISRAELIENE.

—

PRESA ISRAELIANĂ DEZVĂLUIE intențiile S.U.A. în Sinai și în regiunea Gaza

TEL AVIV 19 (Agerpres). — TASS transmite: Presa israeliană subliniază că S.U.A. intenționează să așeze în Adunarea Generală a O.N.U. o rezoluție care să permită transformarea unei părți a peninsulei Sinai și a regiunii Gaza într-o zonă tampon între israel și Egipt și, independent de poziția guvernului egiptean, să mențină acolo, pe un termen nedeterminat, forțe armate extraordinare ale O.N.U. Ziarul „HAARET” subliniază că Departamentul de Stat al S.U.A. dăce

în prezent tratative cu guvernul Francei și Angliei, cu privire la stabilirea liniilor armate extracraționale ale O.N.U. în regiunea țării și la Sarm As-Siich pînă la reglementarea definitivă a conflictului între israel și Egipt.

Presa lasă să se înțeleagă că guvernul israelian poate accepta în anumite condiții deplasarea în aceste regiuni a forțelor armate extracraționale ale O.N.U. dacă conștient administrativ va rămîne în mîna israelului.

—

„RIAS” transmite indicații cifrate grupurilor subversive din Ungaria

VIENNA. — Din cercurile apropiate fostului general Andras Gero, unul din conducătorii grupurilor subversive din Ungaria, s-a aflat că conducătorii organizațiilor și grupurilor subversive din Ungaria, în perioada evenimentelor, primeau zilnic prin radio, cheia cu ajutorul căreia descifrau directivile secrete transmise de postul de radio „RIAS” din R.F. Germană. Aceste directivile se transmiteau în limba germană și erau incluse în programul obișnuit

de emisiuni al stațiilor de radio. Astfel, la 5 decembrie, „RIAS” a transmis grupurilor subversive din Ungaria directive, în numele „Centrului din străinătate”, de a organiza cu orice preț dezordni pe străzile Budapestei, în perioada de 4-6 decembrie. Aceste dezordni, după cum arăta „Centrul din străinătate”, erau extrem de necesare spre a crea motive pentru ridicarea încă odată a „problemei ungare” în dezbaterile O.N.U.

—

LA BARCELONA continuă boicotarea transportului orașenesc

— Ședința specială a guvernului spaniol —

Continuă boicotarea transportului orașenesc

PARIS 19 (Agerpres). — Ziarele pariziene anunță că populația din Barcelona continuă să boicoteze transportul orașenesc în semn de protest împotriva majorării taxelor de transport la autobuze și tramvaie. Cîntind să înăbușe acest boicot care continuă de o săptămîni, poliția a făcut la 18 ianuarie areștări.

Correspondenții din Madrid al agenției FRANCE PRESSE anunță că la 18 ianuarie a avut loc sub președinția lui Franco o ședință a guvernului spaniol în cadrul căreia s-a examinat în special situația din Barcelona, precum și evenimentele din Sevilla, unde la 18 ianuarie au avut loc ciocniri între poliție și studenți care manifestau împotriva majorării tarifelor de transport.

—

SPECTACOLE

TEATRE: Teatrul de Operă și Balet al R.P.R. 11: (matineu): Lakme; 19.30: Căpitanul de armată; Național „J. L. Caragiale”: (sala Comediei) 10 (matineu): Doina; 19.30: Săptămîna; 20.30: Săptămîna; 21.30: Săptămîna; 22.30: Săptămîna; 23.30: Săptămîna; 24.30: Săptămîna; 25.30: Săptămîna; 26.30: Săptămîna; 27.30: Săptămîna; 28.30: Săptămîna; 29.30: Săptămîna; 30.30: Săptămîna; 31.30: Săptămîna; 32.30: Săptămîna; 33.30: Săptămîna; 34.30: Săptămîna; 35.30: Săptămîna; 36.30: Săptămîna; 37.30: Săptămîna; 38.30: Săptămîna; 39.30: Săptămîna; 40.30: Săptămîna; 41.30: Săptămîna; 42.30: Săptămîna; 43.30: Săptămîna; 44.30: Săptămîna; 45.30: Săptămîna; 46.30: Săptămîna; 47.30: Săptămîna; 48.30: Săptămîna; 49.30: Săptămîna; 50.30: Săptămîna; 51.30: Săptămîna; 52.30: Săptămîna; 53.30: Săptămîna; 54.30: Săptămîna; 55.30: Săptămîna; 56.30: Săptămîna; 57.30: Săptămîna; 58.30: Săptămîna; 59.30: Săptămîna; 60.30: Săptămîna; 61.30: Săptămîna; 62.30: Săptămîna; 63.30: Săptămîna; 64.30: Săptămîna; 65.30: Săptămîna; 66.30: Săptămîna; 67.30: Săptămîna; 68.30: Săptămîna; 69.30: Săptămîna; 70.30: Săptămîna; 71.30: Săptămîna; 72.30: Săptămîna; 73.30: Săptămîna; 74.30: Săptămîna; 75.30: Săptămîna; 76.30: Săptămîna; 77.30: Săptămîna; 78.30: Săptămîna; 79.30: Săptămîna; 80.30: Săptămîna; 81.30: Săptămîna; 82.30: Săptămîna; 83.30: Săptămîna; 84.30: Săptămîna; 85.30: Săptămîna; 86.30: Săptămîna; 87.30: Săptămîna; 88.30: Săptămîna; 89.30: Săptămîna; 90.30: Săptămîna; 91.30: Săptămîna; 92.30: Săptămîna; 93.30: Săptămîna; 94.30: Săptămîna; 95.30: Săptămîna; 96.30: Săptămîna; 97.30: Săptămîna; 98.30: Săptămîna; 99.30: Săptămîna; 100.30: Săptămîna; 101.30: Săptămîna; 102.30: Săptămîna; 103.30: Săptămîna; 104.30: Săptămîna; 105.30: Săptămîna; 106.30: Săptămîna; 107.30: Săptămîna; 108.30: Săptămîna; 109.30: Săptămîna; 110.30: Săptămîna; 111.30: Săptămîna; 112.30: Săptămîna; 113.30: Săptămîna; 114.30: Săptămîna; 115.30: Săptămîna; 116.30: Săptămîna; 117.30: Săptămîna; 118.30: Săptămîna; 119.30: Săptămîna; 120.30: Săptămîna; 121.30: Săptămîna; 122.30: Săptămîna; 123.30: Săptămîna; 124.30: Săptămîna; 125.30: Săptămîna; 126.30: Săptămîna; 127.30: Săptămîna; 128.30: Săptămîna; 129.30: Săptămîna; 130.30: Săptămîna; 131.30: Săptămîna; 132.30: Săptămîna; 133.30: Săptămîna; 134.30: Săptămîna; 135.30: Săptămîna; 136.30: Săptămîna; 137.30: Săptămîna; 138.30: Săptămîna; 139.30: Săptămîna; 140.30: Săptămîna; 141.30: Săptămîna; 142.30: Săptămîna; 143.30: Săptămîna; 144.30: Săptămîna; 145.30: Săptămîna; 146.30: Săptămîna; 147.30: Săptămîna; 148.30: Săptămîna; 149.30: Săptămîna; 150.30: Săptămîna; 151.30: Săptămîna; 152.30: Săptămîna; 153.30: Săptămîna; 154.30: Săptămîna; 155.30: Săptămîna; 156.30: Săptămîna; 157.30: Săptămîna; 158.30: Săptămîna; 159.30: Săptămîna; 160.30: Săptămîna; 161.30: Săptămîna; 162.30: Săptămîna; 163.30: Săptămîna; 164.30: Săptămîna; 165.30: Săptămîna; 166.30: Săptămîna; 167.30: Săptămîna; 168.30: Săptămîna; 169.30: Săptămîna; 170.30: Săptămîna; 171.30: Săptămîna; 172.30: Săptămîna; 173.30: Săptămîna; 174.30: Săptămîna; 175.30: Săptămîna; 176.30: Săptămîna; 177.30: Săptămîna; 178.30: Săptămîna; 179.30: Săptămîna; 180.30: Săptămîna; 181.30: Săptămîna; 182.30: Săptămîna; 183.30: Săptămîna; 184.30: Săptămîna; 185.30: Săptămîna; 186.30: Săptămîna; 187.30: Săptămîna; 188.30: Săptămîna; 189.30: Săptămîna; 190.30: Săptămîna; 191.30: Săptămîna; 192.30: Săptămîna; 193.30: Săptămîna; 194.30: Săptămîna; 195.30: Săptămîna; 196.30: Săptămîna; 197.30: Săptămîna; 198.30: Săptămîna; 199.30: Săptămîna; 200.30: Săptămîna; 201.30: Săptămîna; 202.30: Săptămîna; 203.30: Săptămîna; 204.30: Săptămîna; 205.30: Săptămîna; 206.30: Săptămîna; 207.30: Săptămîna; 208.30: Săptămîna; 209.30: Săptămîna; 210.30: Săptămîna; 211.30: Săptămîna; 212.30: Săptămîna; 213.30: Săptămîna; 214.30: Săptămîna; 215.30: Săptămîna; 216.30: Săptămîna; 217.30: Săptămîna; 218.30: Săptămîna; 219.30: Săptămîna; 220.30: Săptămîna; 221.30: Săptămîna; 222.30: Săptămîna; 223.30: Săptămîna; 224.30: Săptămîna; 225.30: Săptămîna; 226.30: Săptămîna; 227.30: Săptămîna; 228.30: Săptămîna; 229.30: Săptămîna; 230.30: Săptămîna; 231.30: Săptămîna; 232.30: Săptămîna; 233.30: Săptămîna; 234.30: Săptămîna; 235.30: Săptămîna; 236.30: Săptămîna; 237.30: Săptămîna; 238.30: Săptămîna; 239.30: Săptămîna; 240.30: Săptămîna; 241.30: Săptămîna; 242.30: Săptămîna; 243.30: Săptămîna; 244.30: Săptămîna; 245.30: Săptămîna; 246.30: Săptămîna; 247.30: Săptămîna; 248.30: Săptămîna; 249.30: Săptămîna; 250.30: Săptămîna; 251.30: Săptămîna; 252.30: Săptămîna; 253.30: Săptămîna; 254.30: Săptămîna; 255.30: Săptămîna; 256.30: Săptămîna; 257.30: Săptămîna; 258.30: Săptămîna; 259.30: Săptămîna; 260.30: Săptămîna; 261.30: Săptămîna; 262.30: Săptămîna; 263.30: Săptămîna; 264.30: Săptămîna; 265.30: Săptămîna; 266.30: Săptămîna; 267.30: Săptămîna; 268.30: Săptămîna; 269.30: Săptămîna; 270.30: Săptămîna; 271.30: Săptămîna; 272.30: Săptămîna; 273.30: Săptămîna; 274.30: Săptămîna; 275.30: Săptămîna; 276.30: Săptămîna; 277.30: Săptămîna; 27